

delailü'l-hayrat: Meşhur salavat-ı şerifelerin toplandığı kitap.

derd-i maişet: Geçim sıkıntısı.

derhatır: Hatırlama.

destur: İzin, müsaade. Yol verin, savulun, izin verin anlamlarında kullanılan bir söz.

deveran: Dolaşım, dönme.

didar: Yüz, çehre.

duahan: Dua okuyucu.

dülger: Yapıların kaba ağaç işlerini yapan kimse.

E

ecdat: Geçmişteki büyükler, atalar.

efdal: Erdemli. Yeğ tutulan, tercih edilen.

elem: Acı, üzüntü, dert, keder.

elhak: Gerçekten, hiç şüphesiz, doğrusu.

emîrü'l-müminin: "Müminlerin başı" anlamında halifeler için kullanılan unvan.

enam: Kur'an-ı Kerim'in altıncı suresinin adı. Bu sure ile çok okunan diğer bazı kısa Kur'an surelerinin bir araya getirilmesinden meydana gelen, genellikle cepte taşınacak küçük boyda kitapçık.

encam: Son, işin sonu. *mec*. Gelecek.

entelektüellik: Bilim, teknik ve kültürün değişik dallarında özel öğrenim görmüş (kimse) olma; aydın, münevver olma.

esaret: Kölelik, tutsaklık, esirlik.

esbap: Sebepler, nedenler.

esna: Bir işin yapıldığı an, sıra.

estetik: Sanatsal yaratının genel yasalarıyla sanatta ve hayatta güzelliğin kuramsal bilimi, güzel duyu, bedii, bediiyat. Güzellik duygusu ile ilgili olan.

evrat: Müslümanlarca belirli zamanlarda okunması âdet olan dualar ve Kur'an ayetleri.

F-G

fahr: Övünme, iftihar, gururlanma.

fakih: Anlayışlı, zeki kimse. Fıkıh bilgini.

fâni: Ölümlü, gelip geçici, kalımsız.

faraza: Diyelim ki, sayalım ki, tutalım ki, varsayalım ki.

felah: Kurtuluş, selamet.

fena: İyi nitelikte olmayan, kötü.

fer: Parlaklık, aydınlık, nur.

ferişte: Melek.

feylesof: Filozof.

firak: Ayrılış, ayrılık.

fonetik: Ses bilgisi. Sesçil.

gaip: Görünmez âlem. Göz önünde olmayan, hazır bulunmayan, nerede olduğu bilinmeyen.

gani: Zengin, varlıklı.

garp: Batı, günindi.

gayriihtiyari: İstemeksizin, düşünmeden, elinde olmayarak.

gaza: İslam dinini korumak veya yaymak amacıyla Müslüman olmayanlara karşı yapılan kutsal savaş.

gramer: Dil bilgisi.

güzide: Seçkin, seçilmiş, seçme.

H

hab: Uyku. Gaflet.

habir: Her şeyden haberdar olan.

hadimü'l-harameyn: Yavuz Sultan Selim'e ve ondan sonraki Osmanlı padişahlarına verilen, "Mekke ve Medine gibi iki mukaddes yere hizmet eden" anlamında unvan.

halel: Bozma, bozukluk.

hamide: Övülmeye layık, methedilecek sıfatlara sahip olan. "Hamit" kelimesinin kadını ifade eden, kadın ismi olarak kullanılan veya tamlamalarda ortaya çıkan aynı manadaki müennes şekli.

hamt: Tanrı'ya şükretme.

harabati: Maddi şeylere değer vermediği için üstüne başına özenmeyen, dağınık, derbeder.

harabe: Yıkılmış veya yıkılmaya yüz tutmuş yapı, yıkı.

harabi: Haraplık, harabiyet.